

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň JUDr. Moniky Javorové a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce v právní věci žalobce **Z. J.**, v řízení zastoupeného JUDr. Petrem Stoklasem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Masná 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4.7.2011 č.j. MSK 79638/2011, ve věci správního deliktu na úseku silniční dopravy,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 4.7.2011 č.j. MSK 79638/2011 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6.800,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Stoklase, advokáta se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Masná 1.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 31.3.2011 č.j. SMO/086148/11/OD/Pik, kterým byl žalobce jako provozovatel taxislužby uznán odpovědným ze spáchání správního deliktu dle § 35 odst. 1 písm. b) zák. č. 111/1994 Sb, o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silniční dopravě“), jehož se měl dopustit tím, že při provozování taxislužby v Ostravě dne 23.7.2010 vozidlem značky Škoda Octavia reg. zn. X nebylo ve vozidle záznam o řízení vozidla, bezpečnostních přestávkách a době odpočinku řidiče – žalobce, čímž porušil § 3 odst. 4 písm. b) zákona o silniční dopravě, a dále správního deliktu dle § 35 odst. 3 písm. h) zákona o silniční dopravě, jehož se měl dopustit tím, že při provozování taxislužby v Ostravě dne 23.7.2010 řidič - žalobce po ukončení přepravy nevydal cestujícím nepoškozený a čitelný doklad o výši jízdného pořízený jako výstup z tiskárny taxamtru, čímž porušil § 21 odst. 3 zákona o silniční dopravě.

Namítá, že se uvedených správních deliktů nedopustil a že ani nedošlo ke skutkovému ději tak, jak ho popisují správní orgány. K prokázání jiného skutkového děje navrhl výslech příslušníků PČR, kteří byli kontrole žalobce přítomni a viděli její průběh.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že návrh žalobce na doplnění dokazování výslechem policistů byl žalovaným shledán jako nadbytečný s tím, že samotné provedení kontroly je v kompetenci pracovníků magistrátu, nikoliv policistů. Ti tedy do průběhu kontroly nezasahují. U dokladu z taxamtru by navíc policisté mohly objasnit jen existenci jízdního dokladu v okamžiku kontroly, nikoliv však otázku jeho nevydání cestujícímu v době ukončení přepravy. K otázce knihy řízení pak žalobce sám do prvotního protokolu uvedl, že neví, kde tuto knihu má.

S tímto hodnocením důkazního návrhu žalobce, jak byl vznesen již v průběhu správního řízení v prvním stupni a následně i v řízení odvolacím, krajský soud nesouhlasí.

Úvaha žalovaného o tom, že policisté jen zastavují vozidlo a do samotné kontroly již nezasahují, odporuje pojetí důkazního prostředku výslechem svědka, jak je pro jakékoli odvětví právního řádu České republiky koncipován. Svědek není osobou, která by měla vypovídat o tom, co učinila při své vlastní úřední činnosti, naopak svědek je kdokoli, kdo něco viděl, slyšel, apod., a o tom může při dokazování podat výpověď. Svědkem tedy může být kdokoli, nejen pracovník správního orgánu [srov. § 55 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)].

Výslech policistů byl žalobcem navrhován k objasnění toho, co se při kontrole dělo – co si vzájemně řekli žalobce a kontrolní pracovník a jak se přitom chovali. Kontrole přítomní policisté mohli takový skutkový děj vidět a slyšet, proto nelze akceptovat úvahu žalovaného o tom, že jejich výslech nemá smysl provádět, když se nejednalo o jejich vlastní úřední úkon.

Pokud se týká argumentace žalovaného ke knize řízení, že žalobce do prvotního protokolu uvedl, že neví, kde knihu má (a až následně tvrdil, že ji měl, dokonce ji kontrolnímu pracovníkovi předložil a ten ji jen nepochopil), je nutno zdůraznit, že při správním trestání je povinností správního orgánu zjistit řádně skutkový stav a v rámci něj i bez návrhu jak okolnosti svědčící v neprospěch, tak ve prospěch obviněného (§ 3, § 50 odst. 3 věta druhá správního řádu). Při správním trestání je právem obviněného svou skutkovou verzi případu i průběžně měnit a je na správním orgánu, aby provedeným dokazováním jeho verzi buď potvrdil, nebo vyloučil.

Týká-li se dokladu o zaplacení, krajský soud nepokládá za bezvýznamnou otázku, jak žalobce reagoval na výtky kontrolního pracovníka o jeho nevytištění při bezprostředně navazující kontrole, k čemuž právě měli být policisté vyslechnuti.

Důvody, pro které žalovaný považoval výslech svědků – policistů, tak neobstojí. Krajský soud nemůže samozřejmě předvídat, co o věci policisté vypoví (dnes navíc již s odstupem tří let), je však zcela nepřípustné bez provedení těchto výslechů na jejich obsah toliko dedukovat, jak učinil žalovaný.

Řízení před správními orgány je tedy zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Krajský soud proto bez jednání napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

V dalším řízení bude na správních orgánech, aby buď policisty vyslechly, anebo aby neprovedení jejich výslechu odůvodnily legitimním důvodem.

V dalším řízení jsou správní orgány vázány právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce byl v řízení úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		2.000,- Kč
b) odměna advokáta ve výši 2.100,- Kč bez DPH /
úkon při poskytnutí těchto úkonů právní služby:	§ 7,
§ 9 odst. 3
písm. f)	
1) příprava a převzetí věci	vyhl.č. 177/1996	4.200,- Kč
2) sepis žaloby	Sb.
ve znění do r.
2012	

- c) paušální náhrada hotových výdajů advokáta
ve výši 300,- Kč bez DPH / úkon při poskytnutí § 13 odst. 3
úkonů právní služby uvedených pod písm. b) vyhl.č. 177/1996 600,- Kč
Sb.

C e l k e m

6.800,- Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 6. března 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu